

ת"פ 59902/09/14 - מדינת ישראל נגד מיכה אסרף, גבי חכמון

בית משפט השלום באשדוד

11 פברואר 2015

ת"פ 59902-09-14 מדינת ישראל נ' אסרף ואח'
59935-09-14

בפני כב' השופט אבשלום מאושר
המאשימה
נגד
הנאשמים
1. מיכה אסרף
2. גבי חכמון (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד ישי נגר ומתמחה אייל

הנאשם 1 וב"כ עו"ד פאור יורם

הנאשם 2 הובא באמצעות השב"ס וב"כ עו"ד מלי אטיאס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כתב האישום המתוקן מתקבל וייסרק למערכת.

ניתנה והודעה היום כ"ב שבט תשע"ה, 11/02/2015 במעמד הנוכחים.

אבשלום מאושר, שופט

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין לעניין נאשם 1

עמוד 1

על יסוד הודאת הנאשם בכתב האישום המתוקן, אני מרשיע אותו בעבירה כדלקמן:

תקיפה סתם על ידי 2 - עבירה בניגוד לסעיף 382 + 379 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

ניתנה והודעה היום כ"ב שבט תשע"ה, 11/02/2015 במעמד הנוכחים.

אבשלום מאושר, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

בעניינו של נאשם 1

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפה סתם על ידי שניים - עבירה בניגוד לסעיף 382 + 379 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

מכתב האישום עולה כי בתאריך 17.9.14 שעה 18:30 ניגש הנאשם 1 אל מוסא נאסו איגריס- המתלונן וביקש ממנו סך של 100 ₪, אולם המתלונן סירב לכך. בתגובה תקף הנאשם 1 את המתלונן שלא כדין וללא הסכמתו בכך שהיכה אותו בפניו, תפס בחולצתו ודחף אותו לאחור. כתוצאה מכך נפל המתלונן ארצה.

בהמשך קם המתלונן על רגליו, ובשלב זה פנה נאשם 1 לנאשם 2 ואמר לו "בוא תעזור", ובאותן נסיבות תפס נאשם 1 את המתלונן בחולצתו ואילו נאשם 2 תקף את המתלונן שלא כדין וללא הסכמתו בכך שהכה אותו מספר פעמים בראשו.

במעשים כמתואר לעיל, תקפו הנאשמים בצוותא חדא ושלא כדין את המתלונן.

הנאשם 1 יליד 69' ולחובתו 9 ה"ק ובכלל זה- עבירות של אלימות וסמים.

הצדדים הגיעו להסדר לפיו יושת על הנאשם 1 עונש מאסר מותנה והתחייבות.

יאמר כי בתאריך 15.1.15 נקבע דיון הוכחות אלא שהעד העיקרי בתיק - המתלונן, לא התייצב לדיון והדיון נדחה ליום 28.1.15 ואכן בהחלטתי מיום 15.1.15 הבהרתי ל תביעה כי ההתנהלות אינה ראויה שכן התביעה לא מצאה לנכון לאתר את ע"ת 1 שכאמור הוא המתלונן בתיק ובלית ברירה נדחה לתזכורת בנוכחות הצדדים

ליום 28.1.15 שעה 08:30 בבימ"ש השלום באשקלון על מנת לוודא שאכן התביעה איתרה את המתלונן וכן שורין מועד הוכחות ליום 18.2.15. ביום 28.1.15 הודיעה המאשימה כי אינה מצליחה לאתר העד וב"כ הנאשם 1 ביקש לזכות את הנאשם מכתב האישום.

לאחר הפסקה, נדחה הדיון ליום 2.2.15 על מנת לאפשר לצדדים הליך הידברות וסיום התיק.

לנוכח המיוחס לנאשם 1 בכתב האישום המתוקן ולאור ההליך בתיק זה, והקושי הראייתי בתיק סבורני כי הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים סביר בנסיבות העניין ולכן אכבדו.

לפיכך אני דן את נאשם 1 לעונשים כדלקמן:

1. אני מטיל על הנאשם 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור העבירה שבה הורשע.

2. הנאשם יחתום על התחייבות בסך ₪ 1,000 להימנע מביצוע העבירה בה הורשע במשך שלוש שנים מהיום.

אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 5 ימים.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום כ"ב שבט תשע"ה, 11/02/2015 במעמד הנוכחים.

אבשלום מאושר, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מתיר צירוף תיק פלילי מס' 21273-01-14 בבית משפט שלום באשקלון, תיק פלילי מס' 2553-10-13 בבית משפט שלום באשקלון, תיק פלילי מס' 30630-04-14 בבית משפט שלום באשקלון.

ניתנה והודעה היום כ"ב שבט תשע"ה, 11/02/2015 במעמד הנוכחים.

עמוד 3

אבשלום מאושר , שופט

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת-דין בעניין נאשם מס' 2

1. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות שבכתב האישום המתוקן, אני מרשיע אותו בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן:

תקיפת סתם על ידי 2 - עבירה בניגוד לסעיף 382 + 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן- החוק).

2. כמו כן מרשיע אותו בכתב האישום המתוקן מתיק פלילי שצורף מס' 21273-01-14, בית משפט השלום אשקלון בעבירות כדלקמן:

איומים - עבירה בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

התנהגות פרועה במקום ציבורי - עבירה בניגוד לסעיף 216(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

תקיפת עובד ציבור - עבירה בניגוד לסעיף 382 א (א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו - עבירה בניגוד לסעיף 273 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

3. כמו כן מרשיע אותו בכתב אישום המתוקן מתיק פלילי שצורף מס' 2553-10-13 בבית משפט שלום באשקלון בעבירות כדלקמן:

איומים - עבירה בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

התנהגות פרועה במקום ציבורי - עבירה בניגוד לסעיף 216(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

4. כמו כן, מרשיע אותו בכתב אישום המתוקן מתיק פלילי שצורף מס' 30630-04-14 בבית משפט שלום באשקלון בעבירות כדלקמן:

איומים - עבירה בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

העלבת עובד ציבור - עבירה בניגוד לסעיף 288 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

ניתנה והודעה היום כ"ב שבט תשע"ה, 11/02/2015 במעמד הנוכחים.

עמוד 4

אבשלום מאושר, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

בעניינו של נאשם 2

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפת סתם על ידי 2 - עבירה בניגוד לסעיף 382 + 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - החוק).

כמו כן צירף תיק פלילי מס' 21273-01-14, מבית משפט השלום אשקלון והורשע בכתב אישום מתוקן בעבירות של איומים - עבירה בניגוד לסעיף 192 לחוק; התנהגות פרועה במקום ציבורי - עבירה בניגוד לסעיף 216(א)(1) לחוק; תקיפת עובד ציבור - עבירה בניגוד לסעיף 382 א (א) לחוק; תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו - עבירה בניגוד לסעיף 273 לחוק.

כמו כן צירף תיק פלילי מס' 2553-10-13 מבית משפט השלום באשקלון והורשע בכתב אישום מתוקן בעבירות של איומים - עבירה בניגוד לסעיף 192 לחוק; התנהגות פרועה במקום ציבורי - עבירה בניגוד לסעיף 216(א)(1) לחוק.

כמו כן צירף תיק פלילי מס' 30630-04-14 בבית משפט שלום באשקלון והורשע בכתב אישום מתוקן בעבירות של איומים - עבירה בניגוד לסעיף 192 לחוק; העלבת עובד ציבור - עבירה בניגוד לסעיף 288 לחוק.

מכתב האישום המתוקן עולה כי בתאריך 17.9.14 שעה 18:30 ניגש הנאשם 1 אל מוסא נאסו איגריס-המתלונן וביקש ממנו סך של 100 ₪, אולם המתלונן סירב לכך. בתגובה תקף הנאשם 1 את המתלונן שלא כדין וללא הסכמתו בכך שהיכה אותו בפניו, תפס בחולצתו ודחף אותו לאחור. כתוצאה מכך נפל המתלונן ארצה.

בהמשך קם המתלונן על רגליו, ובשלב זה פנה נאשם 1 לנאשם 2 ואמר לו "בוא תעזור", ובאותן נסיבות תפס נאשם 1 את המתלונן בחולצתו ואילו נאשם 2 תקף את המתלונן שלא כדין וללא הסכמתו בכך שהכה אותו מספר פעמים בראשו.

במעשים כמתואר לעיל, תקפו הנאשמים בצוותא חדא ושלא כדין את המתלונן.

מכתב אישום המתוקן בת.פ שצורף שמס' 21273-01-14 עולה כי ב- 4.7.13 שעה 09:35 הגיע הנאשם אל הכניסה למשרדי קרית ממשלה והחל לצעוק וניסה להיכנס בכוח אל משרדי הממשלה חרף הפצרות מר ירמי אפיק אשר שימש בתפקידו כמאבטח בכניסה לקרית הממשלה, הפציר בנאשם לחדול ממעשיו, אולם הנאשם איים עליו באומרו: "אני אראה לך מה זה, אני אפרק את כולכם" בכוונה להפחיד או להקניט. מיד בהמשך פנה המאבטח מר גוילי אל הנאשם ואולם הנאשם אף איים עליו ותקף את שניהם בכך שירק לעברם והתפרע במקום ציבורי.

מכתב אישום המתוקן בת.פ שצורף שמס' 2553-10-13 עולה כי ב-24.2.13 שעה 14:00 לערך בגן הציבורי הנקרא גן האם באשקלון נתבקש הנאשם אשר היה רכוב על סוסו על ידי הקצין ליאור מצרפי לעזוב את הגן מחשש לביטחון ציבור האזרחים, החוגגים את חגיגות העדלאידע במקום. בתגובה פנה הנאשם לקצין ואמר לו "אתה מקסימום יכול לרשום לי דוח ולא מעבר לזה וזה לא בטוח אז אל תבלבל לי את המוח". כשנתבקש הנאשם לעזוב המקום- סירב ואיים על הקצין באומרו: "אתה לא יודע עם מי אתה מתעסק, אני אשב עליך בבית הסוהר" בכוונה להקניט או להפחיד והמשיך לאיים עליו כמפורט בכתב האישום המתוקן.

מכתב אישום המתוקן בת.פ שצורף שמס' 30630-04-14 עולה כי ב-19.4.14 שעה 12:54 לערך, הגיע לאזור החווה העירונית באשקלון, השוטרים ליאור מצרפי והשוטר ידידי רוני והשוטר יוסף איינאו הגיעו לעכב את אברהם ארביב שהיה במקום לחקירה, הנאשם פנה לשוטרים והתחיל לצעוק "אני אראה לכם מי זה גבי חכמון" ובהמשך פנה לשוטר מצרפי באומרו: "גם בפורים עשית לי ככה, מה שעשית לי בפורים שכחתי, אני אביא אוהל לבניין העירייה, עכשיו תראה מה אני אעשה". בהמשך פנה לשוטר ידידי ואמר לו "אתה תקרא קדיש על הילדים שלך" בנסיבות כאמור איים הנאשם על השוטרים בפגיעה שלא כדין בגופם והעלבת עובד ציבור כשממלאים את תפקידם.

הנאשם יליד 1970' ולחובתו 36 ה"ק ובכלל זה- עבירות סמים ואלימות.

הצדדים הגיעו בתיק זה להסדר לפיו התביעה תעתור ל-12 חודשי מאסר בפועל, כולל הפעלת מאסר מותנה לתקופה של 4 חודשים שניתן בתיק פלילי 10342-01-10 מבית משפט השלום באשקלון מתאריך 24/05/10 בחופף לתיק זה. מנגד ההגנה תטען ל-8 חודשי מאסר בפועל.

לעניין הפעלת התחייבות על סך ₪ 2,500 שהוטלה בתיק פלילי 10342-01-10 מבית משפט השלום באשקלון מתאריך 24/05/10 הצדדים יטענו חופשי.

טענות הצדדים

ב"כ המאשימה הפנה לעברו של הנאשם ולעובדה כי הנאשם צירף 3 תיקים ולמאסר המותנה בר ההפעלה ומבקשת להשית על הנאשם מאסר ברך הגבוה אליו עתרה התביעה. כמו כן מבקשת להפעיל את ההתחייבות שניתנה נגד הנאשם. במידה והנאשם לא יוכל לעמוד בסכום להפעיל המאסר במצטבר. כמו כן עתר להשית על הנאשם מאסר מותנה, התחייבות, קנס ופיצוי.

מנגד, ב"כ הנאשם ביקשה לא להשית על הנאשם מאסר בפועל כפי שמבקשת התביעה אלא להסתפק ב- 8 חודשי מאסר בפועל וההתחייבות שתופעל בחופף, כן טענה כי באם ביהמ"ש יהיה סבור שלא ניתן להפעיל בחופף אזי שיושת המאסר תמורת ההתחייבות במצטבר.

מציינת כי הנאשם חסר בית, גדל ללא הורים, מצבו הכלכלי קשה, יש לו 3 ילדים שנלקחו לטיפול במסגרת פנימיות.

הנאשם עבד בפינוי אשפה, חוזר לבית אחיו- שם מתגורר.

כן טענה כי כתב האישום תוקן לקולא, זאת לנוכח קשיים ראייתיים ובכלל זה אי התייצבות ע"ת המתלונן לדיונים. לדבריה התיקים שצורפו אינם נמצאים ברף הגבוה וכן לא נגרם כל נזק למי מהמתלוננים בתיקים שצורפו ובנסיבות אלה מבקשת להתחשב בנאשם ולהשית עליו מאסר בפועל בן 8 חודשים, הפעלת ההתחייבות בחופף, מאסר מותנה ולא להשית על הנאשם פיצוי וקנס כספי שכן כאמור לא יוכל לעמוד בתשלום, ולעניין הפיצוי לא נגרם כל נזק לאיש.

יאמר כי בתאריך 15.1.15 נקבע דיון הוכחות אלא שהעד העיקרי בתיק - המתלונן, לא התייצב לדיון והדיון נדחה ליום 28.1.15 ואכן בהחלטתי מיום 15.1.15 הבהרתי ל תביעה כי ההתנהלות אינה ראויה שכן התביעה לא מצאה לנכון לאתר את ע"ת 1 שכאמור הוא המתלונן בתיק ובלית ברירה נדחה לתזכורת בנוכחות הצדדים ליום 28.1.15 שעה 08:30 בבימ"ש השלום באשקלון על מנת לוודא שאכן התביעה איתרה את המתלונן וכן שורין מועד הוכחות ליום 18.2.15. ביום 28.1.15 הודיעה המאשימה כי אינה מצליחה לאתר העד וב"כ הנאשם 1 ביקש לזכות את הנאשם מכתב האישום.

לאחר הפסקה, נדחה הדיון ליום 2.2.15 על מנת לאפשר לצדדים הליך הידברות וסיום התיק.

מתחם הענישה

בסימן א1 לפרק ו' לחוק העונשין, הנושא את הכותרת "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה", נקבע עקרון ההלימה כעקרון המנחה בענישה, וכך, למעשה, ניתנה הבכורה לשיקולי הענישה של גמול, ונקבע כי בראש ובראשונה על העונש להלום את חומרת העבירה ואת מידת אשמו של הנאשם.

על מנת ליישם את עיקרון ההלימה, על ביהמ"ש להתחשב בשלושה דברים: אחד, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם; שתיים, במדיניות הענישה הנהוגה; ושלוש, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

עבירות התקיפה, הרי שהערך המוגן בגדרן של עבירות האלימות בכללותן הוא השמירה על שלמות גופו של הפרט וחירותו.

יש צורך להוקיע מעשי אלימות ובריונות ויש ליתן להם מענה הולם בדרך של ענישה מחמירה.

יפים לעניין זה הדברים שנאמרו בע"פ 8314/03 רג'אח שיהד בן עווד נ' מדינת ישראל (7.6.2005):

"בית-המשפט חייב להעלות את תרומתו הצנועה במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל באלימות הגוברת והולכת ברחובות ובבתים, ותרומה זו תמצא את ביטוייה בעונשים החמורים ששומה עליהם על בתי-המשפט לגזור על מעשי אלימות שפשו במקומנו כמגיפה. עלינו למוד את הרחמים שבליבנו כמידה הראויה להם, והרי ידענו כי כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי סוף שנעשה אכזרי במקום רחמן. יצא הקול מבית-המשפט ויילך מקצה הארץ ועד קצה. יצא הקול וידעו הכל כי מי ששורשע בעבירת אלימות יישא בעונש חמור על מעשהו. והעונש יהיה על דרך הכלל כליאה מאחורי סורג ובריח. וככל שיעצם מעשה האלימות כן תארך תקופת המאסר."

כן ראה ע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל (16.08.07), שם נקבע:

"רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעבריינים האלימים והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה."

בע"פ 2037/13 מחאגנה נ' מדינת ישראל (26.06.13), כב' בית המשפט קבע:

"בית משפט זה לא יגלה סובלנות כלפי אלימות מכל סוג שהוא, שהפכה, לצערנו, לשגרת יום-יום בבתי המשפט בעניינים של מה בכך: "על התנהגות מסוג זה יש להגיב ביד קשה, ואם לא כך ננהג, תשתלט האלימות על כל תחומי חיינו. אכן, בתי המשפט התריעו, ולאחרונה אף ביתר שאת כנגד נגע האלימות. אולם, הגיעה השעה לעשות מעשה, ובראש וראשונה, להבהיר בדרך הענישה לעבריינים בכוח, ואפילו צעירים הם, כי המענה לאלימות תהיה כליאה ממושכת, ולתקופות מאסר שעלולות להיות משמעותיות. עם זאת, אין כוונתי לומר שיש לזנוח כליל שיקולים של שיקום העבריין, ובמיוחד אם הוא קטין, אולם המציאות בה אנו חיים מציאות חירום היא, ועל כן שיקולים מסוג זה הינם שניים במעלה, וקודמים להם שיקולי גמול והרתעה" (ע"פ 3562/05 פלוני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 2005) (השופט לוי)). וכך גם: "יש להלחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. נגע האלימות הינו רעה חולה שיש לבערה מן היסוד, ומן הראוי כי ידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות יטו בתי המשפט להשתית עליהם עונשי מאסר משמעותיים ומרתיעים מאחורי סורג ובריח" (ע"פ 7555/11 פלוני נ' מדינת ישראל (2012) [פורסם בנבו] (השופט שהם))."

להלן מספר פסקי דין בהם נבחנה רמת הענישה בעבירות תקיפה סתם:

ברע"פ 297/15 ברנסון נ' מדינת ישראל (21.1.15) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר החמיר את עונשו של נאשם, שהודה והורשע בניסיון תקיפה סתם ובתקיפה הגורמת חבלה של ממש, והשית עליו 5 חודשי מאסר מאחורי סורג וברית, תחת 5 חודשי מאסר על תנאי שהושטו ע"י בית המשפט השלום ובניגוד להמלצת שירות המבחן. באותו מקרה, צרך הנאשם אלכוהול, דחף את אימו, היכה אותה בפניה וירק עליה. בתגובה, ניסתה אחותו להרחיק אותו מאמם, אך הנאשם אחז בחוזקה בשערה של האם, תוך שהוא דוחף אותה לעבר אחד מקירות הבית, לוחץ על פניה ועל משקפיה, וגורם לה לסימן חבלה בעינה. בנוסף, השליך הנאשם את מחשבה האישי של אחותו על הקיר, ולאחר מכן השליך לעברה את מסך המחשב, אך לא פגע בה. בתגובה למעשים אלו, דחפה האחיות את הנאשם אל מחוץ לחדרה, ונעלה את הדלת. הנאשם פרץ את דלת החדר בכוח, תוך שהוא שובר אותה, וממשיך לגדף ולירוק על אמו, ורק לאחר שאחותו ריססה את פניו בגז פלפל, חדל ממעשיו. יצוין, כי טרם מתן פסק הדין בערעור, נשלח המבקש אל הממונה על עבודות השירות לצורך קביעת התאמתו, אך משלא השלים את הבדיקה הפסיכיאטרית ולא מסר בדיקת שתן, נקבע כי אין הוא מתאים לרצות את עונשו בדרך של עבודות שירות. בית המשפט העליון קבע כי מדובר בעונש הולם וראוי, בשים לב, לחומרת מעשיו של הנאשם ולהזדמנויות הרבות שניתנו לו ע"י הממונה על עבודות השירות.

ברע"פ 4231/14 בנסוסן נ' מדינת ישראל (24.6.14) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר החמיר את עונשו של נאשם שהודה והורשע בשני תיקים מצורפים- בארבע עבירות של איומים, שלוש מהן על שוטרים, ואחת על אסיר בכלא ובתקיפה סתם של אסיר. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של הנאשם מ- 5 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסרים מותנים של 12 חודשים, לשנת מאסר אחת, יחד עם כל שאר רכיבי העונש שקבע בית המשפט השלום, כך שירצה שנתיים מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהוטל אינו סוטה ממדיניות הענישה הנהוגה.

בעפ"ג (מחוזי מרכז לוד) 1079-04-14 יטזב נ' מדינת ישראל (17.6.14) נידון עניינו של נאשם, בעל עבר פלילי מכביד, שהורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירות של תקיפה סתם ואיומים. הנאשם, שהיה שיכור, תקף ברחוב אישה שהוא לא מכיר, ללא סיבה נראית לעין, ולאחר מכן איים על שוטר. בית המשפט המחוזי קבע בערעור, כי הענישה שהשית בית המשפט השלום על הנאשם, קרי- 5 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים, כך ש- 4 מתוכו במצטבר וחודשיים בחופף, ובסה"כ 9 חודשי מאסר, היא סבירה.

בע"פ (מחוזי נצרת) 47731-04-14 שתיו נ' מדינת ישראל (18.6.14) נידון עניינו של נאשם צעיר, ללא עבר פלילי, שהודה והורשע בעבירות של איומים ותקיפה סתם. הנאשם נכנס יחד עם אדם נוסף למסעדה, שם תקף את המתלונן שלא כדין ואיים עליו בפגיעה שלא כדין בגופו, בכך שלפת את חולצתו בחוזקה, תוך שהוא סותר לפניו והחל לנסות לגרור אותו אל מחוץ למסעדה, תוך שהוא מאיים עליו. בית המשפט המחוזי קבע בערעור, כי הענישה שהשית בית המשפט השלום על הנאשם, קרי- 5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית הינו מאוזן והולם את המעשים שביצע ואת היעדר ההפנמה של חומרתם כפי שעלה מהתסקיר שהוגש בעניינו.

לאור הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות מתחם הענישה הכולל של האירוע ההולם את העבירות הינו בין מאסר קצר לבין מאסר בן 8 חודשים.

באשר לעבירת האיומים :- בע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(3) 373, 378 נידון האינטרס החברתי המוגן בעבירת האיומים:

"מניעת ההפחדה וההקנטה לשמן היא שעומדת ביסוד האינטרס החברתי המוגן בעבירת האיומים שבסעיף 192. רוצה לומר, אינטרס החברה הוא להגן על שלווה נפשו של הפרט (person's peace of mind) מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט... בידוע הוא, שבמקרים רבים מושמעים איומים Per se כמסר מוסווה להתנהגות המצופה מן המאויים. נמצא, כי סעיף 192 מקדים רפואה למכה ומונע מלכתחילה פגיעה עתידית בחירות הפעולה של הזולת..."

המחוקק הביע דעתו בדבר העונש הראוי לעבירת האיומים, בקבעו כי "המאיים על אדם בכל דרך שהיא בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו, בנכסיו, בשמו הטוב או בפרנסתו, שלו או של אדם אחר, בכוונה להפחיד את האדם או להקניטו, דינו - מאסר שלוש שנים".

להלן מספר פסקי דין בהם נבחנה רמת הענישה בעבירות האיומים:

ברע"פ 4902/14 צבאן נ' מדינת ישראל אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי אשר הקל את עונשו של נאשם שהודה והורשע בעבירות איומים והעלבת עובד ציבור שכוונו כלפי סוהרים. תקופת המאסר שהושתה על הנאשם בבית משפט השלום כללה הפעלת עונש מאסר על תנאי למשך 5 חודשים, 6 חודשי מאסר בפועל, 3 מתוכם במצטבר ובסה"כ 8 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי המליץ שתקופת המאסר תקוצר ותרוצה כולה בחופף להפעלת עונש המאסר המותנה ונקבע כי הנאשם ירצה 5 חודשים בפועל.

ברע"פ 4182/14 עידאת נ' מדינת ישראל אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו של הנאשם על חומרת העונש שהוטל עליו בעקבות הודאתו והרשעתו בעבירות של איומים, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והעלבת עובד ציבור. המערער נידון ל- 6 חודשי מאסר בפועל, לאחר שכשל ניסיון שיקומו והופקע צו מבחן שהוטל עליו למשך תקופה של 18 חודשים.

ברע"פ 10797/05 פלוני נ' מדינת ישראל אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו של נאשם שהודה והורשע בעבירות של איומים ותקיפת בת זוג. בגין עבירת התקיפה הושת על הנאשם עונש של שמונה עשר חודשי מאסר, מהם תשעה לריצוי בפועל והיתרה על תנאי, ובגין

עבירת האיומים נידון לחמישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו. בנוסף, הפעיל בית המשפט בחופף עונש מאסר מותנה בן תשעה חודשים בגין עבירת אלימות קודמת. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהוטל על הנאשם אינו חורג ממתחם הענישה המקובל בעבירות מהסוג שביצע.

הנסיבות האישיות של נאשמים יכולות להשפיע, וחייבות להשפיע, שהרי הענישה לעולם אינדיבידואלית, אך המשוואה לעולם כוללת גם את טובת הציבור.

על בית המשפט לקבוע עונש המתאים לנאשם בנסיבות העבירה נשוא תיק זה.

לאור כל האמור לעיל, לאור הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מתחם הענישה ההולם הינו בין הטלת צו מבחן לבין 8 חודשי מאסר בפועל.

בעת גזירת עונשו של הנאשם במתחם הענישה האמור, יש להתחשב לחומרא בעבירה המיוחסת לנאשם בתיק העיקרי וכן בעבירות כפי שצורפו בכתבי האישום המתוקנים.

לקולא, יש לשקול את נטילת האחריות, כן העובדה כי המדובר בכתב אישום שתוקן לקולא עקב בעיות ראייתיות, וכן העובדה כי המתלונן לא התייצב לדיונים.

כמו כן יש לקחת בחשבון כי הנאשם העדיף "לנקות שולחן" וצירף את כלל התיקים התלויים ועומדים כנגדו.

כמו כן לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם, העובדה כי חסר בית, מצבו הכלכלי הקשה, שלושת ילדיו הוצאו למסגרות חוץ ביתיות.

לאור האמור לעיל, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:-

1. מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים.
 2. הפעלת מאסר מותנה לתקופה של 4 חודשים שניתן בתיק פלילי 10342-01-10 מבית משפט השלום באשקלון מתאריך 24/05/10 בחופף לגזר דין זה.
 3. הפעלת התחייבות על סך ₪ 2,500 שהוטלה בתיק פלילי 10342-01-10 מבית משפט השלום באשקלון מתאריך 24/05/10 או 15 ימי מאסר כנגד ההתחייבות.
- לנוכח העובדה כי הנאשם לא יוכל לעמוד בתשלום ההתחייבות, אני מורה על הפעלת 15 ימי מאסר

במצטבר לגזר דין זה.

בפועל ירצה הנאשם 8 חודשים ו-15 ימי מאסר אשר ימנו מיום 17.9.14.

4. אני מטיל על הנאשם 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שלא יעבור עבירה מהעבירות בהן הורשע בגזר דין זה.

5. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע בגזר דין זה במשך 3 שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר.

אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 20 ימים.

הדין הקבוע להוכחות ביום 18.2.15 בטל.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום כ"ב שבט תשע"ה,
11/02/2015 במעמד הנוכחים.
אבשלום מאושר, שופט

הוקלד על ידי מיטל שילון + אלינור גנות